

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
 у віторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-ві вулиці Пчічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

КАПІТАЛІСТИ СЛУХАЮТЬ ПРОМОВУ РАДЯНСЬКОГО ПРЕДСТАВНИКА.

В Женеві, осідкові Ліги Націй, зібралася міжнародна економічна конференція. Є це одна з безконечного ряду тих капіталістичних конференцій, які кожного року збираються, говорять про добробут народів, про взаємні порозуміння, про добросусідські відносини, про розроблення, а одночасно то-чуть одні на других мечі та рабують колоніальні народи.

Радянський Союз, хоч його запрошувано, в цих конференціях участі не брав після того, як в Женеві убито було радянського представника Воронського й убійника оправдано. Недавно швейцарський уряд перепросив Радянський Союз, згодився дати винагородження родині убитого і після того радянський уряд поїхав на економічну конференцію до Женеви своїх трох делегатів.

Нічим ця конференція не відрізнялася б від попередніх, але... на ній були радянські представники. А цього вистарчило, щоб конференцією зацікавилися. Говорено на конференції багато гарних фраз, як звичайно, за якими світять порожня-ча і які вже всім до нудоти надокучили, тому й не цікаво їх слухати. Але ось заговорив радянський представник Сокольников. І конференція ожила. Всі делегати залишили свої місця, згуртувалися поблище до радянського промовця, щоб не пропустити ані одного слова. Чому? Бо приїхав чоловік з нового світа, хоч ненависною буржуазія, але нового. Що він нам скаже? Може скаже, що нового, бо ми одні другим вже остогидли. І радянський представник говорить — говори-ть залізною більшовицькою логікою про стан господарства Радянського Союзу. Війна й голод нас знищили, але ми відбудували власними силами і хоч жиемо у ворожому колі, ми оскупили країну стабілізацію за ваші країни — це зміст його промови. Дальший зміст — Радянський Союз хоче співробіт-ничати з народами цілого світа, але коли уряди капіталістич-них держав ставлять цему перешкоди, Радянський Союз дасть собі раду і піде далі витиченим шляхом до своєї мети.

Слухають це представники різних країн і плещуть. Звичайно, лицеміри.

НАСТУП КАПІТАЛІСТІВ НА АНГЛІЙСЬКІ ТРЕЙД-ЮНІІ.

В англійському парламенті перейшов вже друге читання законопроект уряду, що має на меті звести на нівець всі доте-перішні здобутки організаційного робітництва в Англії й уне-можливити боротьбу трейд-юнії з капіталістами на майбутнє. Коли цей законопроект перейде в парламенті ще одно читан-ня, тоді піде до палати лордів, а перейшовши в палаті лор-дів, він, затверджений верхньою владою, стане законом.

Що цей закон буде ухвалений, про це зараз не може бути й мови. Консервативна партія має в парламенті таку біль-шість, що її не можуть переголосувати всі робітничі, лібераль-ні й незалежні посли.

Чотири дні в парламенті точилася завзята боротьба. І не тільки в парламенті, але й по шійї країні. Боротьба ця точить-ся далі та чимраз прибирає гостріший класовий характер. Ро-бітничі посли, будучи в парламенті в великій меншості, зводи-ли з представниками уряду боротьбу в той спосіб, що улашто-ували його промовним обструкції, називали їх ріжними слова-ми, а консервативні посли в відплату за це виключували на кілька днів робітничих послів з парламенту.

КОНСЕРВАТИВІ БЮТЬ РОБІТНИКІВ ІХНИМИ ВЛАСНИМИ ПРОВІДНИКАМИ.

Приводом до внесення цього законопроекту в парламенті послужив для уряду минулорічний генеральний страйк. Страйк, як відомо, був програний не тому, що уряд та капіталісти зво-лювали робітників, але тому, що такі робітничі лідери, як Мек-Доналд, що зараз гостює в Злучених Державах, Томас, Клайнс, який тепер в парламенті заступає МекДоналда, як лідера ро-бітничого франції — ці лідери зрадили страйк, допомогли ка-піталістам і урядові його зломити, заклали угоду з урядом не повідомивши навіть провідників майнерської федерації, в сим-патії до якої страйк був викликаний.

А нині промовляє член уряду Доглес Гог в парламенті над законопроект і коли робітничі посли закладають йому брех-ню, він бере книжку МекДоналда й читає їм з неї науку робіт-ничого лідера, що "генеральний страйк не є зброєю для під-вищення заробітної плати або за поліпшення умови праці. Він є чисто спекулятивний і домінований революційними іде-ями... Він (страйк) є останнім засобом ілюта".

Отже, каже представник капіталістів робітничим послам, чоги ви кричите й протестуєте проти законопроекту, коли сам ваш лідер пише, що страйком ні плати не підвищите, ні умови праці робітникам не поліпшите і що таке може думати тільки ілют.

Коли-ж робітничі посли таки дали протестували, то Гог взяв заяву МекДоналда, написану минулого року з приводу ге-нерального страйку й читає:

"Виглядає, що ми не почуємо багато більше про генераль-ний страйк, як ефектосний індустріальну зброю. П (страйкової зброї) удар спрямований не проти роботодавців, але проти звичайного населення".

КАПІТАЛІСТИ І РЕАКЦІЙНІ РОБІТНИЧІ ЛІДЕРИ БО-ЯТЬСЯ "ЧЕРВОНОЇ НЕБЕЗПЕКИ".

Отже коли так, то уряд стоїть на сторожі інтересів насе-лення і вносить законопроект, який, коли стане законом, забо-

ронить всякі страйки, бо вони не є проти капіталістів, але про-ти населення — каже представник капіталістів устами робітничо-го лідера, який на час найгострішої класової боротьби ли-шив свою армію і втік до Злучених Держав.

Ось в який кут загнали капіталісти англійських організо-ваних робітників. Капіталісти тепер кажуть, що рятують ан-глійське робітництво перед "червоною небезпесою". А такі зрадничі лідери робітництва, як Клайнс і Томас, боряться про-ти законопроекту не як проти його цілости і не тому що він шкідливий робітництву, але тому, що коли він увійде в життя, то буде зужитий червоними проти зрадничих лідерів, які сво-єю політикою в генеральному страйкові й писанню після не-го довели до цього законопроекту. Тепер Томас, Клайнс, Мек-Доналд знають, що їм викруту нема. Бо консервати тепер бють їх по головах їхніми власними заявами, а робітництво пе-реконується, як його зраджено.

Тому зараз в Англії говорять вже не тільки робітники, але й капіталісти про зміну проводу в Бритійській Партії Праці. І капіталістичні газети заздалегідь мостять вже стежку Тома-сові, ще гіршому реакціонерові, як МекДоналд. Зрештою, вони впоюють в робітництво думку, що коли МекДоналд змушений буде уступити, то лідером мусить бути той, кого він номінує.

Що на це скаже робітництво, годі щось певного сказати. Певне є одно: робітництво вже бачить, як всі його здобутки зведено на манівці й починає масовий здвиг у ліво, туди де лу-нає клич безкомпромісової класової боротьби.

ГОСПОДАР РАДЯНСЬКОЇ ЗЕМЛІ.

Недавно відбулися в Радян-ських Республіках з'їзди Рад. Перше відбулося округні з'їзди рад, потім кожної республі-ки зокрема, а на закінчення всесоюзний, тоб-то з'їзд рад всіх Радянських Республік.

Про Всеукраїнський з'їзд рад ми вже подавали в "У.Р. В." А тепер нам доносять, як відбувся всеросійський, тоб-то Р.С.Ф.Р.Р. — з'їзд рад, а після него всесоюзний.

Ось як ці з'їзди описує в "Пролетарській Правді" її ко-респондент з Москви, Д. Малорі:

П'ять днів у Великому Театрі Всеросійський з'їзд рад вирі-шував великі справи Р.С.Ф.Р.Р.

П'ять днів ходили робітничі демонстрації та маніфестації до цього, дивного красою сво-єю і повного руху, Свердлов-ського майдану, щоб вислови-ти перед делегатами з'їзду рад своє обурення проти тих, що так ретельно намагаються зір-вати політику миру, проти міжнародних імперіялістів.

П'ять днів без перестанку греміли оркестри у весняному повітрі бадьорої Москви, і, як повільно лилася лавина, потім, величезна ріка московського пролетаріату до старих ко-лон Великому Театру.

П'ять днів ходили чужозем-ці, одні набуздоджені, інші дружно, але всі однаково вражені, по фойє величезного театру, де колись засідали ца-рі й князі, а тепер керують ве-ликою країною — робітники й селяне.

Та ось скінчився Всеросій-ський з'їзд і тепер починає свою роботу Всесоюзний з'їзд рад.

Частина делегатів роз'їхали-ся, та автомобілі почали під-возити до 3-го будинку рад у старому тихому переулку на Самотеці делегатів інших пя-тьох республік.

У комендатурі спокійно й чітко лунають розпорядження: — Послати на Брянський вок-зал зустрічати українську де-легацію.

— Тов. коменданте, приїха-ли з Туркменської. В який бу-динок їх?

— Хто по квитки, звертайте-ся до організаційного бюро.

— Делегати від Узбецької, просимо фотографувати.

— Молдавська республіка прибула, я після на вокзал автомобіль.

Тут прибувають цілими ре-

ПЕТЛЮРІВЩИНА Й ПІЛСУДЩИНА.

Заінтересування українськи-ми справами в Польщі за ро-станні часи сильно зросло. Ро-бити це дуже ревно табор Піл-судського, який на силу під-носить до значіння петлюрів-ський центр, приписуючи йому великі впливи не тільки серед еміграції, але навіть і в межах Радянської України. Про це наглядно можна переконатися, переглядаючи сторінки бель-ведерської преси.

Першу скрипку в тому кон-церті грає варшавський "Глос Правди", який уважається за-раз півофіційним польського уряду. Часопис цей появляється як дзвенник, крім цього ви-дає він під тим самим заголо-вом тижневик, присвячений те-оретичним питанням. Одно чи-сло цього тижневика присвяче-не в цілості українській спра-ві, а вірніше петлюрівщині. Ма-ємо там статті ріжних петлю-рівських діячів, як Олександр та Микола Ковалевські, ген. Куш, др. Роман Сталь-Стоць-кий, неfortunний акушер

польсько-української угоди на-тлі університетської справи і врешті проф. Богдан Лепкий. Число прикрашене численними фотографіями Симона Петлю-ри та його колишнього най-ближчого окруження з Андрієм Лівчицьким на чолі. Крім цього подана карта України. Розумі-ється, у карті подані україн-ські землі на схід від ризького

КАМПАНІЯ "РУКИ ГЕТЬ ВІД КИТАЮ".

Закликають до всекраєвої демонстрації в Канаді.

Національна Рада Комітетів "Руки геть від Китаю", що має своїм осідком місто Мон-треал, видала відозву до ро-бітництва цілої Канади, щоб воно влаштувало в неділю, 5. червня, масові демонстрації по цілій Канаді під кличами: "Ру-ки геть від Китаю"; "Відтя-гніть всі озброєні сили з Ки-таю"; "Невтручання Канади в збройну інтервенцію у спра-ви Китаю".

Багато рад і комітетів по ці-лій Канаді вже є зв'язані з На-ціональною Радою в Монтреалі, тому сподіються, що вони відгукнуться на поклик і візь-муть участь у всекраєвої де-монстрації 5. червня.

В маніфесті, що його вида-ла з приводу цього Національна Рада, говориться, що політика імперіялістичних держав в Ки-таю була кривавою і рабівни-чою, що вони її накинуди слабшій нації з метою затри-мання майна й екстериторіаль-них привілеїв, здобутих силою багнета.

Далі в маніфесті вказується на те, як війська та флота ім-періялістичних держав бом-бардували безборонні китай-ські міста, вбиваючи безборон-них чоловіків, жінок і дітей, прикладом чою є бомбарду-вання Нанкіну.

Національна Рада "Руки геть від Китаю" в Канаді складається з трейд-юнії, робітничих, студентських та інших симпа-тизуючих з цим рухом органі-

ВНУТРІШНЄ СТАНОВИЩЕ В АМСТЕР-ДАМСЬКОМУ ІНТЕРНАЦІОНАЛІ.

"Роте Фане" оголошує ста-тто свого кореспондента, якому вдалося познайомитися з в-нутрішнім станом Амстердамско-го Інтернаціоналу. Повідомлен-ня свідчать, що Амстердам-ський Інтернаціонал переживає глибоку внутрішню кризу. Йо-го політичне банкрутство вия-вилось в нездатності своєчас-но реагувати на всі без винят-ку події світової ваги. Так, Ам-стердамський Інтернаціонал спасаував у англійському страй-ковій, виявив нездатність до-помогти італійському профрухо-ві, правильно оцінити китай-ські події та підтримати італій-ський профспілки.

В президії Інтернаціоналу нема єдності, президія часто дєлаує окремих лідерів, що особливо різко виявилось в зв'язку з подорожжю групи членів президії до Мексика. Стан надзвичайно загостро-ється тяжкою фінансовою кри-зою та квалістю належних до Інтернаціоналу організацій. З 24-ох організацій, що нале-жало до Амстердаму, 11 не виплатило навіть вступних вкладок, а 6 організацій протя-гом останніх років не платили й членських вкладок. Вкладки надходили тільки з 5-ох країн, з яких Австрія недавно заяви-ла, що розмір вкладок для неї дуже великий. Навіть Англія не доплатила дві третини на-лежних з неї останніх вкладок і постановила ніби на час утри-матися виплачувати їх через ріжні причини.

Призначено на серпень 1927 року скликання конференції Амстердамського Інтернаціо-налу у Парижі спонукало прези-ду Інтернаціоналу обговорити питання внутрішнього по-рядку на сесіях 10. і 11. січня та 24. і 25. лютого. Ревізійна комісія констатувала, що Ам-стердамський Інтернаціонал не

може видержати дефіциту що року. Крутий фінансовий стан вже двічі приводив до по-треби залишити будинок, на-лежний Інтернаціоналові та до продажу його друкарні.

Щоб оздоровити бюджет, було запропоновано збільши-ти вкладки, особливо відраху-вання на погашення дефіциту, скоротити частину урядових о-сіб, реорганізувати секретарі-ят, при чому замість 3-ох се-кретарів має бути один та о-дин помічник, зменшити плату службовцям, в тому числі се-кретарям та припинити вида-ння шомісячника.

Всі учасники сесії заперечу-вали проти збільшення член-ських вкладок та запроваджен-ня спеціальних відрахувань. Засенбах (один з секретарів) заявив, що він не згодиться ні за яких обставин стати за по-мічника секретаря. Пропозиція припинити видавання шоміся-чника ухвалили всі. При цьо-му Лейпарт заявив, що в краї-нах з німецькою мовою цей шомісячник ні до чою, а в країнах з англійською й фран-цузькою мовами на нього не має пошиту. Кінець кінець бу-ло поставлено видавати жур-нал замість одного разу на місяць — раз на два місяці.

Удєгест (один з секретарів) виголосив гостру промову проти зменшення плати й зая-вив, що він ні в якому разі не згодиться на зменшення своєї плати й вважатиме за краще зрезигнувати. (Плата секретаря рівняється 10 тисячам го-ляндських гульденів, прибли-зно 4,000 доларів і її передбача-лося зменшити на 10 процент.)

У своїй промові Удєгест під-креслив, що він лише буде по-рядку на сесіях 10. і 11. січня та 24. і 25. лютого. Ревізійна комісія констатувала, що Ам-стердамський Інтернаціонал не

"СНЕР ШАТС".

"ОПІКУНИ".

Довкола люде; ходять, шу-кають, розмовляють, веселі, смутні. Оттам мати — імігрант-ка, обложена плетеними кош-ками з кількома дітьми й за-плаканими очима, чекає на свій потяг. Інші по кутках пишуть листи до рідні, пові-домляють, що вже щасливо дісталися на цей бік. А на од-ній лавці сидить один на само-ті. Він змучений сидити з дру-гими, він бажає думати щось доброго й гарного, а думати можна лише на самоті.

— Ви щойно приїхали? — спитав якийсь "панок", огля-даючись.
 — Так.
 — Українець?
 — Так.
 — О, я також Українець. А з котрого повіту?
 — З Копичинського.
 — З села?
 — Перемілова.
 — О, то дуже близько, між собі країни. Я таки зараз... я з Говилова...
 — Може знаєте тут людей з нашого села, то будьте так добрі та заведіть мене.
 — Я... знаєте... ваші люде вам нічого не допоможуть... Я маю роботу, шепнув "панок", оглядаючись кругом. — Треба це одного хлопца... Я стараюся дати роботу лише своїм краї-анам...
 — То я... возьміть мене... я вам дармо не схожу — говорив імігрант трисучись.
 — Е, але то треба заплатити за подорож.
 — Багато?
 — А скільки у вас грошей?
 — Я маю це п'ятнадцять до-ларів, що мені отако...
 — Потяг буде коштувати чо-тиринадцять доларів.
 — А коли відходити?
 — Зараз за... за пів години.
 — То добре, я поїду.
 — Дайте мені гроші і я вам куплю тикет.

Імігрант витягнув останніх п'ятнадцять доларів і дав "кра-няви".
 — Ви постійте тут, а я за-раз.
 За пару хвилин вернувся "о-пікун" і подав імігрантові тик-ет й одного долара здачі.
 — Та візьміть собі того до-лара за працю — просив імі-грант.
 — Дякую, я грошей не беру — відказав панок і поспішно пішов.

Імігрант тішився, що йому трапилося щастя. Він в своїй голові обчислював скільки він може заробити за літо, скільки післати до дому, а скільки заховати до банку, щобі колись разом вислати більшу суму та купити кілька моргів поля...
 Так минуло півгодини часу. Імігрант приступив до урядни-ка й показав йому тикет.
 — Сьогодні потяг не їде до той місцевості, — сказав у-рядник.
 Покликано переводчика.
 — Хто вам купив цей тикет-та?
 — Той, що відіслав до ро-боти.
 — А скільки ви заплатили за цей тикет?
 — Чотирнадцять доларів.
 — Вас ошукано, цей тикет коштує двадцять п'ять центів лише на другу стацію звідси. Де-ж той чоловік?

Почали шукати, але вже бу-ло за пізно. "Опікун" скрився в таке місце, що його ніхто не найде. Бідний імігрант плакав за останніми центами, але плакати нічого не поміг.

Драпака.
БАТЬКИ І ДІТИ.
 У Москві відбулася демон-страція китайських студентів проти зради Чан Кай-Ші. В де-монстрації брав участь син Чан Кай-Ші.

Серед реакції почвар — Чія душа не спляче з жалю? Удар... нечуваний удар, Але побачимо, що далі.
 Чекайте! Виростуть вони, Ті діти гноблені Китаю І ваш-ж власні сини Батьків за зраду покарають.

П. С.